

Posłuchaj

()

INTROITUS

Ioann 19:25

Stabant iuxta Crucem Iesu Mater eius, et soror
Matris eius, María Cléophæ, et Salóme et María
Magdaléne.

Ioann 19:26-27

Múlier, ecce fílius tuus: dixit Iesus; ad discípulum
autem: Ecce Mater tua.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in
saecula saeculórum. Amen

Ioann 19:25

Stabant iuxta Crucem Iesu Mater eius, et soror
Matris eius, María Cléophæ, et Salóme et María
Magdaléne.

J 19:25

Pod krzyżem Jezusowym stały Matka Jego i siostra
Matki Jego, Maria Kleofasowa i Salome, oraz Maria
Magdalena.

J 19:26-27

Niewiasto, oto syn Twój, rzekł Jezus, a potem
uczniowi: Oto Matka twoja.

V. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.

R. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki
wieków. Amen.

J 19:25

Pod krzyżem Jezusowym stały Matka Jego i siostra
Matki Jego, Maria Kleofasowa i Salome, oraz Maria
Magdalena.

GRADUALE

Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo
María, stans iuxta Crucem Dómini
Iesu, Fílii tui, Redemptóris.

V. Virgo Dei Génatrix, quem totus non
capit orbis, hoc crucis fert supplícium,
auctor vitæ factus homo.

Bolejąca i zalana łzami stoisz, Dziewico
Maryjo, pod krzyżem Pana Jezusa, Syna
Swojego i Odkupiciela.

V. Bogarodzico Dziewico, oto Ten, którego
cały świat nie zdoła ogarnąć, Twórca życia,
stawszy się człowiekiem ponosi haniebną
śmierć na krzyżu.

ALLELUIA

Allelúia, allelúia.

V. Stabat sancta María, coeli Regína et mundi Dómina, iuxta Crucem Dómini nostri Iesu Christi dolorósa.

Alleluja, alleluja.

V. Święta Maryja, Królowa nieba i Pani świata, stała bolejąca pod krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa.

SEQUENTIA

Proprium missae – Siedmiu Boleści NMP – Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis | 5

Iuxta Crucem lacrimosa,
Dum pendebat Filius.
Cuius animam gementem,
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
Quae mœrēbat et dolēbat,
Pia Mater, dum vidēbat,
Nati poenas incēti.
Quis est homo, qui non fletet,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem
Natam Moriendo desolatam,
Dum emisit spiritum.
Eia, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complacēam.
Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo vāida.
Tui Nati vulnerāti,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolēre,
Donec ego vivero.
Iuxta Crucem tecum stare
Et me tibi sociāre
In plancu desidero.
Virgo virginum praeclara,
Mhi iam non sis amara:
Fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerati,
Fac me Cruce inebriari
Et cruore Filii.
Flammis ne urar succensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.
Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.
Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.

Bolejąca Matka stała
U stóp krzyża, we łzach cała,
Kiedy na nim zawisł Syn.
A w jej pełnej jęku duszy,
Od męczarni i katuszy,
Tkwił miecz ostry naszych win.
Jakże smutna i strapiona
Była ta błogosławiona,
Z której się narodził Bóg,
Jak cierpiała i bolała,
Jakże drżała gdy widziała
Dziecię swe wśród śmierci trwóg.
Któryż człowiek nie zapłacze,
Widząc męki i rozpaczę
Matki Bożej w żalu tym?
Któż od smutku się powstrzyma,
Mając matkę przed oczyma,
Która cierpi z Synem swym?
Widzi, jak za ludzkie winy
Znosi męki Syn jedyny,
Jezus – jak Go smagał bat.
Widzi jak samotnie kona
Owoc Jej czystego łona,
Dając życie za ten świat.
Matko, coś miłości zdrojem,
Przejmij mnie cierpieniem swoim
Abym boleć z Tobą mógł.
Niechaj serce moje pała,
By radością mą się stała
Miłość, którą – Chrystus Bóg,
Matko święta, srogię ranę,
Którę zniósł Ukrzyżowany,
Wyrzy mocno w duszy mej.
Męką, Syna rodzonego,
Co dla dobra cierpiał mego,
Ze mną się podzielić chciej.
Pragnę płakać w Twym pobliżu,
Cierpiąc z Tym, co zmarł na krzyżu
Po mojego życia kres.
Chcę pod krzyżem stać przy Tobie,
Z Tobą łączyć się w żalobie,
I wylewać zdroje łez.
Panno czysta nad pannami,
Niechaj dobroć Twoja da mi
Płakać z żalą z Tobą współ.
Bym z Chrystusem konał razem,
Męki Jego był obrazem,
Rany Jego w sobie czuł.
Niech mnie do krwi rani zgraja,
Niech mnie męki krzyż upaja
I Twojego Syna krew.
W ogniu Panno, niech nie płonę,
Więc mnie w swoją weź obronę,
Gdy nadejdzie sądu gniew.
Gdy kres dni przede mną stanie,
Przez Twą Matkę dojąć mi Panie,
Do zwycięstwa palmy daj.
Kiedy umrze moje ciało,
Niechaj duszę ma z swą chwałą
Czeka Twój wieczysty raj.
Amen.

OFFERTORIUM

Ier 18:20

Recordáre, Virgo, Mater Dei, dum stéteris
in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis
bona, et ut avértat indignatiónem suam a
nobis.

Jer 18:20

Pamiętaj o nas, Matko Dziewico, przed
obliczem Boga, abyś prosiła o dobra dla
nas i aby od nas odwrócił swój gniew.

COMMUNIO

Felices sensus beátæ Maríæ Vírginis,
qui sine morte meruérunt martýrii
palnam sub Cruce Dómini.

Błogosławione serce Najświętszej Maryi
Panny, które nawet bez śmierci zasłużyło
sobie na palmę męczeństwa pod Krzyżem
Pana.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!